

FOG

THE WEIGHT OF BEING

TINA LECHNER

CURATOR: DOMENICO DE CHIRICO

MAY - JULY 2026

The Weight of Being / Tina Lechner

Curator: Domenico de Chirico

The work of Tina Lechner (born in 1981 in St. Pölten, Austria; lives and works in Vienna) identifies the female body as its field of inquiry, not as an a priori form, but as a space of negotiation. The body takes shape as a critical dispositif: an unstable surface upon which forces and structures are inscribed, constantly redefining its boundaries.

The artist handcrafts objects from paper, plaster, plastic, and fabric, which are subsequently grafted onto other bodies through a process articulated in three stages – sketch, construction, and photography – transforming the body into a morphologically and semantically ambiguous presence, often hovering between living matter and artifact, between instinctual dimension and sculptural pose.

In some of the photographic works presented in the exhibition, attention is directed toward the formal dimension: the body as bearer of geometric structures, in dialogue with the Bauhaus tradition and with the research of the German painter and sculptor Oskar Schlemmer. Indeed, in his choreographic work *Triadic Ballet* (1922), Schlemmer articulated the body through scenic inventions and costumes marked by a strongly constructive character, conceiving the human figure as a unity in which body, costume, and movement tend to merge. As he himself observed: “It is not easy to dance in these costumes; I believe this requires a high degree of bodily discipline in order to fuse body and costume into a single unit.” Within this perspective, the body functions simultaneously as support and framework. Yet while Schlemmer sought a harmonious synthesis between form, sensory movement, and space, Lechner introduces an additional friction: the objects or elements neither organize the body nor merely adorn it, but destabilize its composition, invading, overpowering, and at times even replacing it.

In the more recent series, this distance diminishes. The objects relate to the body in a more intrusive and less natural way, generating ever-new configurations that evoke the body without entirely coinciding with it. In certain cases, the body itself becomes an assembled object, translated into a form that preserves a trace of the human while no longer fully adhering to it.

From the perspective of analog black-and-white photography, these constellations condense into images of a statuary character, oscillating between attraction and unease. Faces remain concealed, figures elude immediate and univocal legibility, producing a perceptual disjunction in which the boundaries between body and external elements are perpetually called into question.

Within this suspension emerges a reflection rooted in Foucauldian thought, according to which identity does not appear as an essence, but as the effect of practices and dispositifs that shape it – a historical and social construction produced through discourses, institutions, and relations of power. In this sense, the figures, resembling living sculptures or cyborg-like presences, articulate a posthuman tension in which the boundary between the organic and the inorganic, between the spontaneous and the induced, gradually dissolves.

The *Weight of Being* thus alludes to a condition of pressure and resistance: the body emerges as the place where being takes form through breath, almost concealed beneath the weight of the structures that dominate it, yet constantly traversed by a flow of vital energy rhythmically defined by matter, space, movement, stillness, and awareness.

Tina Lechner’s work ultimately constitutes a reflection on the contemporary human condition, in which the “weight of being” is not merely corporeal but above all ontological, concerning the constructions that define – and at the same time destabilize or dismantle – what we call identity and what it means, here and now, to be human.

Váha bytia / Tina Lechner

Kurátor: Domenico de Chirico

Tvorba Tiny Lechner (nar. 1981 v St. Pölten, Rakúsko; žije a pracuje vo Viedni) nachádza svoje pole skúmania v ženskom tele, nie ako vo forme a priori, ale ako v priestore vyjednávania. Telo sa stáva kritickým dispozitívom: nestabilný povrch, na ktorý sa zapisujú sily a štruktúry neustále redefinujúce jeho hranice.

Autorka ručne vytvára objekty z papiera, sadry, plastu a textilu. Následne ich napája na telá iných prostredníctvom procesu rozdeleného do troch fáz – skica, konštrukcia a fotografia – ktorý premieňa telo na morfológicky a významovo ambivalentnú prítomnosť, často vznášajúcu sa medzi živou matériou a artefaktom, medzi pudovou dimenziou a sochárskou pózou.

V niektorých fotografických dielach prezentovaných na výstave sa pozornosť sústreďuje na formálnu dimenziu: telo ako nositeľ geometrických štruktúr, vstupujúce do dialógu s tradíciou Bauhausu a s výskumom nemeckého maliara a sochára Oskara Schlemmera. Vo svojom choreografickom diele Triadisches Ballett (1922) Schlemmer artikuluje telo prostredníctvom scénických invencií a kostýmov s výrazne konštruktívnym charakterom, pričom ľudskú figúru chápe ako jednotu, v ktorej telo, kostým a pohyb smerujú k vzájomnému splynutiu. Ako sám poznamenal: „Nie je jednoduché tancovať v týchto kostýmoch; myslím si, že si to vyžaduje vysoký stupeň telesnej disciplíny, aby sa telo a kostým zlúčili do jednej jednoty.“ V tejto perspektíve je telo zároveň oporou aj rámcom. Zatiaľ čo Schlemmer smeruje k harmonickej syntéze medzi formou, zmyslovým pohybom a priestorom, Lechner vnáša ďalšie napätie: objekty či elementy telo neusporadúvajú ani sa neobmedzujú na jeho zdobenie, ale destabilizujú jeho skladbu, prenikajú doň, ovládajú ho a miestami ho dokonca nahrádzajú.

V novších sériách sa táto vzdialenosť znižuje. Objekty vstupujú do vzťahu s telom invazívnejším a menej prirodzeným spôsobom, až vytvárajú stále nové konfigurácie, ktoré telo evokujú bez toho, aby sa s ním úplne zhodovali. V niektorých prípadoch sa dokonca samotné telo stáva zloženým objektom, premieňajú sa na formu, ktorá si ešte uchováva stopu ľudského, no už s ním úplne nesplyva.

Z perspektívy analógovej čiernobielej fotografie sa tieto konštelácie kondenzujú do obrazov so sochárskym charakterom, oscilujúcich medzi príťažlivosťou a nepokojom. Tváre zostávajú skryté, figúry unikajú integrálnemu, okamžitému a jednoznačnému čítaniu, čím produkujú perцепčný odstup, v ktorom sa hranice medzi telom a vonkajšími elementmi neustále spochybňujú.

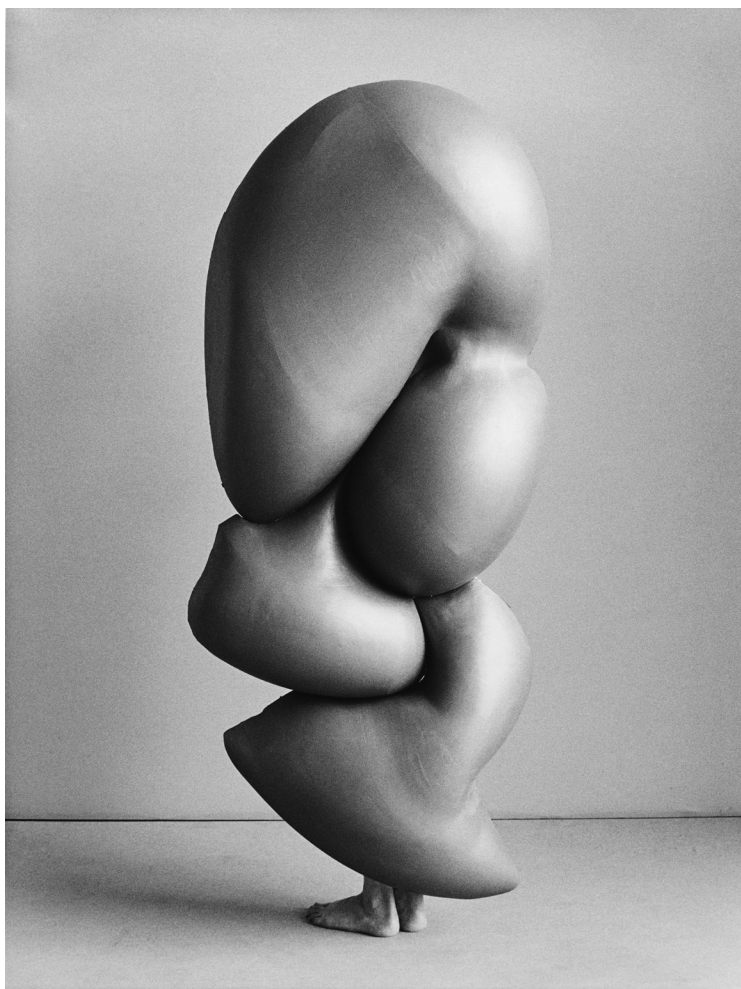
V tomto suspendovanom stave vystupuje reflexia foucaultovského charakteru, podľa ktorej sa identita neukazuje ako esencia, ale ako účinok praktík a dispozitívov, ktoré ju modelujú – historická a sociálna konštrukcia produkovaná diskurzmi, inštitúciami a mocenskými vzťahmi. V tomto zmysle figúry, pripomínajúce živé sochy alebo kyborgské prítomnosti, artikuluju posthumánne napätie, v ktorom sa hranica medzi organickým a anorganickým, spontánnym a indukovaným postupne rozplýva.

Váha bytia preto odkazuje na stav tlaku a rezistencie: telo sa javí ako miesto, v ktorom bytie nadobúda formu prostredníctvom dychu, takmer ukrytého pod váhou štruktúr, ktoré nad ním dominujú. Zároveň je neustále pretkané tokom vitálnej energie, rytmicky definovanej matériou, priestorom, pohybom, statickosťou a vedomím.

Tvorba Tiny Lechner sa tak konštituuje ako reflexia súčasnej ľudskej situácie, v ktorej „váha bytia“ nie je iba telesná, ale predovšetkým ontologická, a týka sa konštrukcií, ktoré definujú – a zároveň destabilizujú či rozrušujú – to, čo nazývame identitou, a čo znamená, tu a teraz, byť človekom.

Cecilia, 2018, 60 x 80 cm

Cover photo: Head 9, 2026, 50 x 60 cm

Adresa / Location: Kúpeľná 1, Bratislava (Entry from Palackého St. / Vstup z Palackého ul.)
Otváracie hodiny: Štvrtok - Sobota: 15:00 - 19:00 / Opening hours: Thursday - Saturday: 3 PM - 7 PM
www.fogbratislava.sk / [@fogbratislava](https://www.instagram.com/fogbratislava)

Galériu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

U. fond na podporu umenia

OFF

GW

kanovits

EMPRESS MEDIA

PARADAJŠ PHOTO ■ MAG